

[Miljøministeren]

med det, som vi har meldt ud. Denne plan skal føre til det resultat, at udledningen af kvælstof reduceres med 50 pct. og udledningen af fosfor med 80 pct. inden 3 år. De 80 pct. var jo også med i vores plan, som jeg har lagt frem her i dag.

Jeg tror, man skal passe vældigt på ikke at fejltolke den radikale dagsorden. Jeg må sige ganske klart, at efter bedste skøn betyder vores aktionsplan en reducere af udledningen med op mod 40 pct. Vi har forbrugsreduktionen på de 100.000 t i den forbindelse. Når man nu kræver en halvering af udledningen, er jeg altså nødt til at sige, at vi står over for et initiativ i en størrelsesorden, som jeg godt kan bæve for om vi kan magte. En begrænsning af udledningen med yderligere 10 pct. vil afstedkomme begrænsning også for kunstgødningsforbruget, der bliver af en anden størrelsesorden end det, der er fremlagt i vores aktionsplan med reduktionen på de 100.000 t.

Jeg skal ikke give detaljerne om det, fordi det nok kræver lidt større beregninger, men så vidt vi skønner i øjeblikket, skal vi adskillige tusinde tons ud over det, regeringen har planlagt. Jeg siger det, fordi man må være forberedt på, at de initiativer, der nu skal tages, må stå i forhold dertil.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at den radikale dagsorden med stemmeforklaring – og det må man ikke glemme – indeholder et pålæg til regeringen om at iværksætte foranstaltninger, der nedbringer udledningen til denne størrelsesorden, som så igen slår over på den mængde gødning, vi tilfører jorden. Men man må være forberedt på, at skal vi gennemføre denne plan, som jeg mener stadig væk er regeringens aktionsplan, men med lidt skarpere kanter, så kommer der nogle opgaver, som i høj grad forudsætter, at ikke bare landbruget, men også industrien og kommunerne er med; ellers kan vi ikke magte det. Og jeg har før nævnt husholdningerne, så det vil sige hele befolkningen.

Jeg er glad for at kunne sige til fru Lone Dybkjær, at selvfølgelig skal dansk industri medvirke, og dette har vi klart tilsagn om, også i den størrelsesorden. Vi har det da for øvrigt også fra kommunerne i tilfælde af, at vi kan få spørgsmålet om økonomien i orden, og det ser det jo ud til at vi også kan klare i løbet af ganske kort tid.

Tilbage står spørgsmålet om, hvordan vi kan klare det med hensyn til landbruget. Efter de forhandlinger, vi har ført med det, er jeg ikke i tvivl om, at vi også, når dagen i dag er til ende, kan møde en positiv holdning dér med hensyn til at medvirke til at nå det mål, som nu er sat op. Men jeg skal igen understrege, at denne målsætning er større, end den var, da vi forhandlede.

Hr. Dohrmann undrede sig lidt og spurgte, om ikke vores holdning og udmelding fra ministeriet kunne have noget at gøre med, at vi havde folk ovre i Miljøministeriet, der ikke kunne lide dansk landbrug. Jeg må så barskt, som jeg overhovedet kan, tage afstand fra en sådan insinuation her i Folketinget over for vore embedsmænd.

Dernæst var jeg lidt uforstående over for hr. Dohrmanns påstand om, at jeg ikke var karl for min hat og fulgte op, når landbruget nu havde reduceret sin kunstgødningsmængde. Det er korrekt, at det har reduceret sin kunstgødningsmængde. Reduktionen er på 7 pct., for da forbruget toppede i 1984, var det på 410.000 t. Nu er det nede på omkring 385.000 t. Men jeg er lidt ked af, at hr. Dohrmann ikke var opmærksom, da jeg holdt mit første indlæg, for da sagde jeg om dette punkt: »Den igangværende reduktion i landbrugets anvendelse af handelsgødning skal fortsættes, således at forurening med kvælstof på grund af afstrømning fra markerne reduceres.« Det, vi gør, er altså at bygge videre på denne reduktion.

Så bliver jeg nok også nødt til at dryppe lidt malurt i bægeret: det har jo endnu ikke vist sig i målingerne i form af mindre udsivning, og det giver os selvfølgelig stof til eftertanke.

Må jeg endnu en gang takke ordførerne og sige, at vi selvfølgelig også fra regeringens side er parat til at gå ind i arbejdet med den tilspidsning af stævnen, som ligger i det dagsordensforslag, som vi vil støtte.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Inden vi går løs på den anden runde, vil jeg gerne sige tak til ministeren for ministerens stemmeforklaring til den radikale dagsorden. Nu er det jo således, at vi det meste af eftermiddagen har forsøgt at få Det Radikale Venstre til at sige noget lignende det, som